

תביעה מפועל שלא עמד בזמן

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2653.

תורף הדיון: פועל שסוכם סכום מחיר על עבודה מסוימת וסוכם מראש על שלשה ימי עבודה למעשה דילג על כמה ימים וסיים לאחר שבוע האם יש צדק להוריד מהמחיר שסוכם, או מה שלא התנהג בצורה הוגנת אין בו מן הצדק להוריד ממה שסוכם מאחר שבפועל סיים את עבודתו.

ולמעשה הוכרע שאין להוריד כסף על העיכוב.

ולהלן הנימוקים למסקנא:

אם זה גרר גרמא של היזק ממוני, יש סיבה לשאלה, והתשובה תלויה בסיבת עיכובו. יתכן שהיה אנוס, ויתכן מאוד טעמים, ולא מפשיעה מכוונת.

אבל אם זה רק חוסר שביעות רצון על אי עמידה בזמן, ועל לכלוך וחוסר אסתטיקה שנמשכו כמה ימים, אין טעם להוריד שכר שהוא על תמורה עצם העבודה והרי היא נשלמה במלואה ומגיע עליה תמורה, האם בע"ה קיבל או הושבח פחות מכל העבודה שסוכם?

אם היה רכיב שכר כתוס' על עמידה בזמן, היה טעם לא לתת את השכר על הסעיף הזה.

ואם היה מותנה הזמן בהסכם, זה תלוי בפלוגתת ש"ך וט"ז ביור"ד, כמדו' הלכות שבועות. והמע"ה.

ואם היה כתוב להדיא שיהיה קנס על עיכוב, צריך לבדוק בו אם כתוב באופן מחייב או שזה אסמכתא.

